

(1)

Drage planinke, dragi planinci (spostovani
žalni zbor)!

Danes je žalosten dan.

Nemo stojimo pred neizprosni zakoni
matere Narave, ki nam omogoča, da prihajamo,
da smo, da uživamo njene lepote, pa tudi
njene nevšečnosti, a tudi zahteva, da odideemo,
ko pride naš čas.

Danes se poslovjamo od prijatelja,
vzornika in vodnika Luke Kočarja, ki mu
ni bilo v življenju nič prihranjeno: od
grozet druge svetovne vojne, od žalostnega
vedesletnega zaranja v tiskarski stroki
do drugih življenjskih težav in skrbi. Toda
v prostem času se je oklenil dejavnosti, ki mu
je prinašala res veliko zadovoljstva in
zadostev: planinstva.

Pedesetlet se mu je posvetil kot
in se več

Gubjski in obiskovalec naših prelepih planin,
potem pa še kot organizator in vodnik
izletov planinskega društva Gubjska Matica.
Za ta namen je moral žrtvovati veliko
prostega časa, preštudirati, odtelefonirati,
"obletati" vse, kar sodi k dobri organizaciji
izleta, biti iznajdljiv in požrtvovalen. Samo
tako je lahko dosegel prijeto občutje na
izletih, domačnost, prijateljstvo, obziranost
in pozornost in nareduje tisti sijaj

v obeh ljudi, ko so se vračali z izletov,
 v katerem je žarelo zadovoljstvo, dobro počutje
 in - zakaj pa ne - tudi sreča. Spominim se, da
 se je nekoga izleta v mesnarno udeležilo
 350 ljudi...

Luka je vodil na stotine izletov,
 letovanj, predstavjal nam je življenje
 Slovencev na Koroskem, v Benečiji - malokdo
 je tako dobro poznal kraje na ovi strani
 naših meja - nazadnje je vodil avtobusne
 izlete, ki so bili tudi polni bogatih stivoov in
 doživljaj.

Bil je tudi častni član našega društva,

Pravijs, da človek živi, dokler živi v
 naših mehi. Torej bo Luka še dolgo živel,
 Slava in hvaležnost ob spominu nanj!